PP lwn. MOHANA SUNDHARAM ARUNACHALAM & SATU LAGI

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, JOHOR BAHRU
ABU BAKAR KATAR H
[PERMOHONAN SEMAKAN JENAYAH NO: JA-43-37-06-2023 & JA-43-38-06-2023]
12 JULAI 2023

Abstrak – *Peruntukan s. 49(2) Akta Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia 2009 ('Akta') tidak wajib atau mandatori dalam menetapkan bahawa Suruhanjaya Pencegahan Rasuah perlu memberi bon jaminan kepada orang yang disyaki. Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia ('SPRM') boleh memohon reman bawah s. 117 Kanun Tatacara Jenayah ('KTJ') tanpa terlebih dahulu mengambil tindakan bawah s. 49(2) Akta. Sebaik sahaja SPRM mendapat maklumat tentang berlakunya kesalahan rasuah, pegawai penyiasat perlu bertindak segera melakukan siasatan terhadap orang yang disyaki. Permohonan reman bawah s. 117 KTJ membolehkan SPRM menjalankan siasatan dengan mudah dan berkesan.*

PROSEDUR JENAYAH: *Semakan – Permohonan – Permohonan semakan terhadap keputusan Majistret – Siasatan Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia ('SPRM') terhadap orang-orang yang disyaki tidak dapat diselesaikan dalam tempoh 24 jam – Majistret menolak permohonan SPRM untuk menahan reman orang-orang yang disyaki bawah s. 117 Kanun Tatacara Jenayah untuk tujuan siasatan – Sama ada peruntukan s. 49 Akta Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia 2009 wajib dipatuhi*

PENTAFSIRAN BERKANUN: *Akta Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia 2009 – Seksyen 49 – Penggunaan perkataan 'may' dan bukan 'shall' – Sama ada bermaksud Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia mempunyai pilihan untuk tidak menggunakan peruntukan s. 49(2) – Sama ada s. 49(2) wajib dipatuhi*

Orang yang disyaki pertama dan kedua, yang masing-masing pengarah TMB Resources dan AMDOS Technology, dikatakan telah mengemukakan dokumen palsu iaitu borang pengesahan pekerja untuk menuntut dan mendapatkan peruntukan bawah Pelan Jana Semula Ekonomi Negara (PENJANA) daripada Pertubuhan Keselamatan Sosial ('PERKESO'). Susulan itu, PERKESO telah membuat bayaran sebanyak RM209,140 dan RM196,760, masing-masing, ke dalam akaun TMB Resources dan AMDOS Technology. Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia ('SPRM') telah menangkap orang yang disyaki pertama dan kedua untuk siasatan. Oleh kerana siasatan tidak dapat diselesaikan dalam tempoh 24 jam dari tarikh tangkapan, SPRM memohon di Mahkamah Majistret agar orang yang disyaki pertama dan kedua ditahan reman bawah s. 117 Kanun Tatacara Jenayah

('KTJ'). Majistret, walau bagaimanapun, menolak permohonan SPRM atas alasan, antara lain, SPRM gagal mematuhi peruntukan s. 49 Akta Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia 2009 ('Akta') seperti yang diputuskan oleh Mahkamah Tinggi dalam *Dalam Perkara: Sathivel Subramaniam & Yang Lain* ('kes *Temerloh*'). Maka timbul permohonan semakan ini.

Diputuskan (tidak mengeluarkan apa-apa perintah):

(1) Wujud dua keputusan Mahkamah Tinggi berkaitan isu ini. Kes *Temerloh* memutuskan bahawa peruntukan s. 49(2) Akta perlu dipatuhi ketat sebelum permohonan reman bawah s. 117 KTJ dipohon. Sebaliknya, kes *PP v. Ayar & Ors* ('kes *Ayar*') memutuskan bahawa, oleh kerana s. 47D Akta Perikanan 1985 tidak memperuntukkan prosedur yang jelas, jika siasatan tidak dapat diselesaikan dalam 24 jam, permohonan reman bawah s. 117 KTJ terpakai. Majistret langsung tidak mempertimbangkan keputusan kes *Ayar*; minda Majistret terarah pada kes *Temerloh* dalam memutuskan SPRM gagal mematuhi s. 49 Akta semasa permohonan reman dibuat terhadap orang yang disyaki pertama dan kedua. Sekiranya Majistret sedar atau sedia maklum akan keputusan dalam kes *Ayar* dan kes *Temerloh*, Majistret boleh, secara kehakiman, memilih keputusan kes *Ayar* dan tidak menjumudkan minda beliau dengan keputusan kes *Temerloh* semasa menolak permohonan reman oleh SPRM. (perenggan 20, 21 & 25)

(2) Pegawai SPRM, semasa menjalankan siasatan, termasuk memohon reman, boleh merujuk peruntukan ss. 28 dan 117 KTJ. Seksyen 49 Akta tidak mempunyai peruntukan khusus berkaitan jika siasatan tidak dapat dilengkapkan dalam tempoh 24 jam dan prosedur yang perlu dipatuhi oleh SPRM, sebagaimana s. 117 KTJ. Majistret gagal memberi tafsiran s. 49 Akta sebagaimana yang diperuntukkan bawah s. 17A Akta Tafsiran 1948/1967 ('Akta Tafsiran'). SPRM, dalam menjalankan tugas menyiasat pelaku rasuah, mempunyai pilihan yang luas sebagaimana yang diperuntukkan bawah s. 29(3) Akta. Dalam keadaan peruntukan s. 49 yang senyap dan tidak memperuntukkan prosedur jika siasatan tidak dapat dilengkapkan dalam tempoh 24 jam, mengambil pendekatan secara harfiah bawah s. 17A Akta Tafsiran, SPRM tidak terhad pada peruntukan s. 49(2) Akta semata-mata. Sebaliknya, SPRM boleh memohon reman bawah s. 117 KTJ. (perenggan 28-30)

(3) SPRM mempunyai pilihan untuk tidak menggunakan peruntukan s. 49(2) Akta dalam kes ini. Peruntukan s. 49(2) bukan wajib atau mandatori terhadap SPRM mengambil pendekatan untuk melepaskan orang yang disyaki dengan bon jaminan. Parlimen, semasa menggubalnya, memilih perkataan 'may' (boleh) dan bukan 'shall'. Jika keadaan kes memerlukan orang yang disyaki ditahan untuk tujuan

siasatan, SPRM tidak terikat untuk mengguna pakai s. 49(2) Akta. SPRM, dan juga pegawainya, mempunyai kuasa yang menyamai kuasa-kuasa polis dalam menjalankan tugas-tugas yang diperuntukkan dalam Akta. (perenggan 37 & 39)

Kes-kes yang dirujuk:

All Malayan Estates Staff Union v. Rajasegaran & Ors [2006] 4 CLJ 195 FC ***(dirujuk)***
Dalip Bhagwan Singh v. PP [1997] 4 CLJ 645 FC ***(dirujuk)***
Datuk Seri Ahmad Said Hamdan & Ors v. Tan Boon Wah [2010] 6 CLJ 142 CA ***(dirujuk)***
Liaw Kwai Wah & Anor v. PP [1987] 1 CLJ 35; [1987] CLJ (Rep) 163 SC ***(dirujuk)***
Mohd Alias Ibrahim v. RHB Bank Bhd & Anor [2011] 4 CLJ 654 HC ***(dirujuk)***
Noor Shariful Rizal Noor Zawawi v. PP [2017] 4 CLJ 434 CA ***(dirujuk)***
PP v. Ahmad Saiful Islam Mohamad [2023] 2 CLJ 714 CA ***(dirujuk)***
PP v. Ayar & Ors [2010] 9 CLJ 1006 HC ***(dirujuk)***
PP v. Chew Siew Luan [1982] CLJ 354; [1982] CLJ (Rep) 285 FC ***(dirujuk)***
PP v. Ong Ah Kau & Ors [1975] 1 LNS 206 ***(dirujuk)***
PP lwn. Rosman Saprey & Satu Lagi Rayuan [2019] 4 CLJ 767 CA ***(dirujuk)***
PP v. Yap Min Woie [1995] 4 CLJ 692 FC ***(dirujuk)***
Shrestha Sujan v. PP [2021] 5 CLJ 162 CA ***(dirujuk)***
Sing Hoe Motor Co Ltd v. PP [1968] 1 LNS 142 HC ***(dirujuk)***
Tai Choi Yu v. Ian Chin Hon Chong [2002] 2 CLJ 259 HC ***(dirujuk)***
Yong Tshu Khin & Anor v. Dahan Cipta Sdn Bhd & Anor And Other Applications [2021] 1 CLJ 631 FC ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk:

Criminal Procedure Code, ss. 28, 117, 293(1), 323(1), 471
Dangerous Drugs Act 1952, s. 15(1)(a)
Fisheries Act 1985, s. 47D
Interpretations Act 1948 and 1967, s. 17A
Juvenile Courts Act 1947, ss. 12, 28
Lembaga Padi dan Beras Negara Act 1971, s. 29(1)
Malaysian Anti-Corruption Commission Act 2009, ss. 10(5), 29(3), 49(2)(a), (b), (c), (3)
Penal Code, s. 471
Road Traffic Ordinance 1958, s. 92(4)

Bagi pihak pemohon - Wan Shaharuddin Wan Ladin, Ahmad Akram Gharib, Law Chin How, Maziah Mohaide & Nurul Atiqah Mohamad Alias; TPR, Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia
Bagi pihak responden pertama - Abd Rahim Ali, Jihad Syahida Nadia Zakaria; T/n Rahim, Aidil & Partners
Bagi pihak responden kedua - Tidak diwakili peguam
Bagi pihak amicus curiae - Rosli Kamaruddin; T/n Rosli Kamaruddin & Co

Dilaporkan oleh Najib Tamby

A

PENGHAKIMAN

Abu Bakar Katar H:

Pengenalan

B **[1]** Mohana Sundharam a/l Arunachalam (orang yang disyaki) (OYDS(1)) dan Shiva Lingaa a/l Kannan (orang yang disyaki) (OYDS(2)) telah ditangkap oleh Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia (SPRM) pada tarikh yang sama iaitu 15 Mei 2023. OYDS(1) dan OYDS(2) ditangkap oleh pihak SPRM pada masa yang berasingan iaitu masing-masing pada jam 1734 hrs dan 2100 hrs atas kesalahan s. 471 Kanun Keseksaan (KK).

C **[2]** Pihak SPRM telah memohon OYDS(1) dan OYDS(2) ditahan reman di bawah s. 117 Kanun Tatacara Jenayah (KTJ).

[3] Puan Majistret yang mendengar permohonan reman secara berasingan iaitu JA-89RE-2790-05-2023 (kes 2790) dan JA-89RE-2791-05-2023 (kes 2791) telah menolak permohonan SPRM berdasarkan pihak SPRM gagal D mematuhi peruntukan s. 49 Akta Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia 2009 (Akta itu) khasnya keputusan Mahkamah Tinggi Temerloh, Permohonan Jenayah No: CB-43(A)-1-05-2023, *Dalam Perkara Sathivel a/l Subramaniam dan 6 lainnya* (kes *Temerloh*). Puan Majistret juga berpendapat terdapat kecacatan dalam diari siasatan yang disediakan oleh E SPRM.

[4] Timbalan Pendakwa Raya yang mewakili SPRM memohon Mahkamah Tinggi, Johor Bahru untuk menjalankan kuasa semakan di bawah s. 323 Kanun Tatacara Jenayah (KTJ).

F **Latar Pentas Kes**

[5] Bagi kes 2790, siasatan dimulakan berdasarkan SPRM Johor Bahru Aduan No: 13/2023 iaitu rentetan siasatan ke atas Aduan JBA: 10/2023. Pada tahun 2021, OYDS(1) selaku Pengarah Syarikat TMB Resources telah mengemukakan dokumen palsu iaitu "borang pengesahan pekerja" yang G mengandungi senarai nama-nama seramai 29 orang pekerja yang tidak wujud bagi tujuan menuntut dan mendapatkan peruntukan di bawah Pelan Jana Semula Ekonomi Negara (PENJANA) dari PERKESO.

[6] Pihak PERKESO telah mengesahkan bayaran insentif telah H dikreditkan ke dalam akaun syarikat TMB Resources sebanyak RM209,140. Pada 15 Mei 2023 jam 1734 hrs, pihak SPRM telah membuat tangkapan ke atas OYDS(1).

[7] Bagi kes 2791, pihak SPRM memulakan siasatan berdasarkan SPRM Johor Bahru Aduan No: 14/2023 ke atas Pengarah Syarikat AMDOS I Technology melibatkan pengemukaan dokumen palsu iaitu "borang pengesahan pekerja" bagi PENJANA. PERKESO telah membayar syarikat tersebut membabitkan bayaran RM196,760. OYDS(2) selaku pengarah telah ditangkap oleh SPRM pada 15 Mei 2023 jam 2100 hrs.

[8] Pihak SPRM membuat tangkapan ke atas OYDS(1) dan OYDS(2) bagi tujuan siasatan di bawah s. 471 Kanun itu. Memandangkan siasatan pihak SPRM tidak dapat diselesaikan dalam tempoh 24 jam dari tarikh tangkapan, pihak SPRM memohon reman di bawah s. 117 KTJ.

Merit Permohonan Semakan Jenayah

[9] Sebelum mahkamah ini menyentuh merit semakan pemohon, eloklah diperturunkan peruntukan s. 323(1) KTJ yang memperuntukkan seperti berikut:

> s. 323(1) A Judge may call for and examine the record of any proceeding before any subordinate Criminal Court for the purpose of satisfying himself as to the correctness, legality or propriety of any finding, sentence or order recorded or passed, and as to the regularity of any proceedings of that subordinate Court.

[10] Mahkamah ini sedar tujuan kuasa semakan ini ada dirungkai dalam kes tersohor *Liaw Kwai Wah & Anor v. PP* [1987] 1 CLJ 35; [1987] CLJ (Rep) 163; [1987] 2 MLJ 69 di mana YAA Abdul Hamid KHN (pada ketika itu) menyatakan seperti berikut:

> We would observe that the power of revision is to be exercised in accordance with the law for the time being in force relating to criminal procedure. In the present case that law is the Criminal Procedure Code. We would also observe that the object of the revisionary powers provided for in the Code is:
>
> ... to confer upon criminal courts a kind of paternal or supervisory jurisdiction, in order to correct miscarriage of justice arising from misconception of law, irregularity of procedure, neglect of proper precautions or apparent harshness of treatment, which has resulted on the one hand in some injury to the due maintenance of law and order, or on the other hand, in some undeserved hardship to individuals.

[11] Berbekalkan prinsip undang-undang yang digariskan dalam kes *Liaw Kwai Wah & Anor* (*supra*), mahkamah ini akan meneliti rekod prosiding kes 2790 dan kes 2791 bagi menentukan "correctness" penolakan reman oleh Puan Majistret itu.

[12] Sebelum mahkamah ini menyentuh lebih lanjut merit permohonan semakan ini, eloklah disentuh terlebih dahulu kehadiran Hj Rosli bin Kamaruddin sebagai "*amicus curiae*". Pihak TPR yang terpelajar dan peguam yang mewakili OYDS(1) menzahirkan persetujuannya dan tidak membantah atas kehadiran Hj Rosli sebagai "*amicus curiae*".

[13] Mahkamah ini ingin merujuk kes *Tai Choi Yu v. Ian Chin Hon Chong* [2002] 2 CLJ 259 di mana YA Sulaiman Daud ada menyentuh "*amicus curiae*" seperti berikut:

A *Who is an amicus curiae. In P. Ramanatha Aiyar's The Law Lexicon, 2nd edn. 1997, amicus curiae is defined as a friend of the court, being a person who voluntarily or on invitation of the court, and not on the instruction of any party helps the court in any judicial proceedings. In the instant case notwithstanding that the senior federal counsel has volunteered to help the court in her capacity as amicus curiae, however, in my view she can only be heard if invited by the court to do so. ...*

B (penekanan ditambah)

[14] Mahkamah ini telah membenarkan kehadiran Hj Rosli bin Kamaruddin sebagai "*amicus curiae*" dalam permohonan semakan ini. Mahkamah ini turut merujuk kes *Mohd Alias Ibrahim v. RHB Bank Bhd & Anor* [2011] 4 CLJ 654; [2012] 1 SHLR 23 di mana "*amicus curiae*" berperanan
C untuk "... to proffer their views on the matter".

[15] Timbalan Pendakwa Raya (TPR) yang terpelajar berhujah Puan Majistret itu semasa menolak permohonan reman ke atas OYDS(1) dan OYDS(2) atas alasan beliau terikat dengan keputusan kes *Temerloh*. Secara
D ringkasnya kes *Temerloh* memutuskan pihak SPRM perlulah mematuhi prasyarat s. 49(2)(a), (b) atau (c) Akta itu sebelum permohonan reman di bawah s. 117 KTJ dibenarkan. Sekiranya berlaku pelanggaran syarat-syarat bon yang dinyatakan di bawah s. 49(2) Akta itu, barulah pihak SPRM boleh memohon reman di bawah s. 117 KTJ selaras dengan peruntukan s. 49(3) Akta itu.

E **[16]** Mahkamah ini merujuk nota keterangan bagi kes 2790, Puan Majistret itu ada mencatatkan seperti berikut:

MAH: Permohonan reman ditolak atas alasan ketidakpatuhan seksyen 49 seperti mana yang diputuskan dalam kes *PP v. Sathivel* (kes Mahkamah
F Tinggi Temerloh yang diputuskan oleh YA Tuan Roslan).

MAH: Pegawai SPRM tidak dapat mengesahkan kepada mahkamah sama ada seksyen 49 telah dipatuhi dan sama ada pematuhan tersebut dimasukkan dalam ID siasatan.

MAH: Mahkamah juga mendapati permohonan reman di bawah seksyen
G 117 hanya boleh dibuat sekiranya siasatan tidak dapat diselesaikan dalam masa 24 jam, terdapat plethora of cases yang memutuskan sedemikian. Semakan terhadap ID siasatan mendapati tiada catitan berkenaan siasatan yang dijalankan terhadap OYDS direkodkan. Atas alasan ini sahaja permohonan reman di bawah seksyen 117 tidak dapat dibenarkan dan wajar ditolak.

H **[17]** Sebelum mahkamah ini menyentuh dengan lebih lanjut, eloklah dirujuk peruntukan s. 49 Akta itu yang menjadi teras hujahan pihak TPR yang terpelajar. Peruntukan s. 49 Akta itu berbunyi seperti berikut:

(1) Tiap-tiap kesalahan di bawah Akta ini ialah suatu kesalahan boleh
I tangkap bagi maksud Kanun Tatacara Jenayah.

(2) Tiap-tiap orang yang ditangkap di bawah subseksyen (1) boleh dilepaskan daripada jagaan:

(a) apabila dia mendepositkan apa-apa jumlah wang yang munasabah sebagaimana yang dikehendaki oleh seorang pegawai Suruhanjaya;

(b) apabila dia menyempurnakan suatu bon, dengan atau tanpa penjamin, sebagaimana yang dikehendaki oleh seorang pegawai Suruhanjaya; atau

(c) apabila dia mendepositkan apa-apa jumlah wang yang munasabah sebagaimana yang dikehendaki oleh seorang pegawai Suruhanjaya dan dia menyempurnakan suatu bon, dengan atau tanpa penjamin, sebagaimana yang dikehendaki oleh seorang pegawai Suruhanjaya.

(3) Mana-mana orang yang telah dilepaskan daripada jagaan di bawah subseksyen (2) boleh ditangkap semula tanpa waran oleh mana-mana pegawai Suruhanjaya:

(a) jika pegawai itu mempunyai alasan yang munasabah untuk mempercayai bahawa mana-mana syarat yang berdasarkannya atau yang tertakluk kepadanya orang itu telah dilepaskan atau selainnya dibenarkan dijamin telah atau mungkin dilanggar; atau

(b) apabila diberitahu secara bertulis oleh penjamin orang itu bahawa orang itu mungkin melanggar mana-mana syarat yang berdasarkannya atau yang tertakluk kepadanya orang itu telah dilepaskan dan bahawa penjamin itu hendak dibebaskan daripada obligasinya sebagai penjamin.

(4) Mana-mana orang yang ditangkap di bawah subseksyen (3) dan tidak dilepaskan hendaklah, tanpa kelengahan yang tidak munasabah, dan dalam apa-apa hal dalam masa dua puluh empat jam (tidak termasuk masa bagi apa-apa perjalanan yang perlu) dikemukakan di hadapan Mahkamah Majistret dan jika didapati oleh Mahkamah itu bahawa mana-mana syarat yang berdasarkannya atau yang tertakluk kepadanya orang itu telah dilepaskan atau selainnya dibenarkan dijamin telah atau mungkin dilanggar, Mahkamah itu boleh:

(a) mereman orang itu dalam jagaan; atau

(b) membenarkan orang itu dijamin atas syarat yang sama atau atas syarat yang lain sebagaimana yang difikirkannya patut.

[18] TPR yang terpelajar menghujahkan Puan Majistret itu terkhilaf apabila gagal menimbangkan keputusan YA Teo Say Eng dalam kes *PP v. Ayar & Ors* [2010] 9 CLJ 1006; [2010] 4 MLJ 400. Peguam yang terpelajar yang mewakili OYDS(1) dalam kes 2790 ada memaklumkan semasa permohonan reman kes 2791, peguam yang mewakili OYDS(2), Encik Mohamad ada merujuk kes *Ayar & Ors* (*supra*) untuk perhatian Puan Majistret itu. Walaupun begitu, setelah diteliti nota keterangan membabitkan OYDS(1) dan OYDS(2), tidak ada dicatatkan sama ada perhatian Puan Majistret itu dibawa terhadap keputusan kes *Ayar & Ors* (*supra*).

[19] Kes *Ayar & Ors* (*supra*) ia melibatkan permohonan reman di bawah s. 47D Akta Perikanan 1985 (Akta 1985). Seramai 19 orang nelayan warga Indonesia telah ditangkap kerana menangkap ikan secara tidak sah di dalam perairan Malaysia. Permohonan reman di hadapan Penolong Pegawai Daerah dibenarkan selama tiga hari. Selepas itu, permohonan lanjutan reman dipohon di hadapan Majistret, Mahkamah Majistret, Manjung, Perak Darul Ridzuan. Majistret itu tidak membenarkan permohonan reman atas alasan pegawai penyiasat gagal mengemukakan ID bagi menunjukkan apa tindakan yang telah diambil dalam tempoh reman tiga hari yang telah diberikan. Penasihat Undang-undang, Agensi Penguatkuasaan Maritim Malaysia (APMM) telah memohon semakan di Mahkamah Tinggi, Ipoh di atas penolakan reman oleh Majistret. YA Teo Say Eng dalam penghakimannya memutuskan peruntukan s. 47D Akta 1985 tidak memperuntukkan secara jelas apakah prosedur yang perlu diikuti sekiranya siasatan tidak dapat diselesaikan dalam tempoh 24 jam. Dalam keadaan lacuna, peruntukan s. 117 KTJ terpakai.

[20] Berbalik kepada kes semakan OYDS(1) dan OYDS(2), Puan Majistret itu langsung tidak menimbangkan keputusan *Ayar & Ors* (*supra*) yang telah dilaporkan seawal tahun 2010. Minda Puan Majistret itu terarah kepada kes *Temerloh* yang dikatakan pihak SPRM gagal mematuhi peruntukan s. 49 Akta itu semasa permohonan reman ke atas OYDS(1) dan OYDS(2) bagi kes 2790 dan kes 2791.

[21] Mahkamah ini sedar wujud dua keputusan Mahkamah Tinggi berkaitan isu ini. Kes *Temerloh* memutuskan peruntukan s. 49(2) Akta itu perlu dipatuhi secara ketat sebelum permohonan reman di bawah s. 117 KTJ dipohon. Sebaliknya, Mahkamah Tinggi, Ipoh dalam kes *Ayar & Ors* (*supra*) memutuskan memandangkan s. 47D Akta 1985 tidak memperuntukkan prosedur yang jelas, jika siasatan 24 jam tidak dapat diselesaikan, permohonan reman di bawah s. 117 KTJ terpakai. Mahkamah ini telah mendengar hujahan peguam "*amicus curiae*" yang terpelajar di mana menggambarkan Puan Majistret itu seakan-akan tiada pilihan untuk mengikuti kes *Temerloh*. Mahkamah ini telah merujuk nota keterangan bagi kes 2790 dan kes 2791, Puan Majistet itu langsung tidak dirujuk atau menimbangkan kes *Ayar & Ors* (*supra*). Sekiranya kes *Ayar & Ors* (*supra*) dirujuk, Puan Majistret itu mempunyai budi bicara untuk memilih keputusan kes *Temerloh* atau *Ayar & Ors* (*supra*) untuk diikuti.

[22] Mahkamah ini merujuk kes *Dalip Bhagwan Singh v. Public Prosecutor* [1997] 4 CLJ 645 ada menyatakan:

> Courts in the tiers below the Court of Appeal cannot rely on the '*per incuriam* exception' applied by the Court of Appeal for itself, but may choose between two conflicting decisions irrespective of the dates of those conflicting decisions.

[23] Prinsip yang digariskan dalam kes *Dalip Bhagwan Singh* (*supra*) di atas diikuti oleh Mahkamah Rayuan dalam kes *PP v. Ahmad Saiful Islam Mohamad* [2023] 2 CLJ 714. Dalam kes *Ahmad Saiful Islam Mohamad* (*supra*), Mahkamah Rayuan menggarap isu pengambilan sampel air kencing bagi kesalahan s. 15(1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952 iaitu sama ada dua botol sebagaimana yang diputuskan dalam kes *Noor Sharifful Rizal Noor Zawawi v. PP* [2017] 4 CLJ 434 atau satu botol sebagaimana yang diputuskan dalam kes *PP lwn. Rosman Saprey & Satu Lagi Rayuan* [2019] 4 CLJ 767. YA Dato Hashim Hamzah HMR dalam penghakimannya memutuskan seperti berikut:

> [43] For this appeal, when two decisions of the Court of Appeal conflict on a point of law, the later decision prevails over the earlier decision. If the subordinate courts can choose either decision of the Court of Appeal, there will be no finality to the issue and no certainty in the law. This would defeat the purpose of judicial precedent and *stare decisis*.

[24] Dalam kes *Ahmad Saiful Islam Mohamad* (*supra*), Mahkamah Rayuan memilih keputusan yang terkini iaitu *Rosman Saprey & Satu Lagi Rayuan* (*supra*) iaitu memadai satu botol untuk pengambilan sampel urin.

[25] Berbalik kepada kes semasa, sekiranya Puan Majistret itu sedar atau sedia maklum keputusan Mahkamah Tinggi, Ipoh dalam kes *Ayar & Ors* (*supra*) dan kes *Temerloh*, Puan Majistret itu secara kehakiman boleh memilih keputusan *Ayar & Ors* (*supra*) dan tidak menjumudkan minda dengan keputusan kes *Temerloh* semasa menolak permohonan reman pihak SPRM bagi kes 2790 dan kes 2791 pada 16 Mei 2023.

[26] Mahkamah ini juga berpendapat Puan Majistret itu semasa mengikuti keputusan kes *Temerloh* semata-mata berdasarkan alasan pihak SPRM gagal mematuhi peruntukan s. 49(2)(a), (b) or (c) Akta itu. Sehubungan itu, tidak berlaku apa-apa pelanggaran oleh OYDS(1) dan OYDS(2) bagi membolehkan permohonan reman s. 117 KTJ.

[27] Mahkamah ini berpendapat peruntukan s. 49(2) Akta itu perlu dibaca bersama peruntukan s. 29(3) Akta itu yang berbunyi seperti berikut:

> (3) Jika seseorang pegawai Suruhanjaya mempunyai sebab untuk mengesyaki pelakuan suatu kesalahan di bawah Akta ini berikutan dengan suatu aduan yang dibuat di bawah subseksyen (1) atau maklumat yang diterima selainnya olehnya, dia hendaklah menyebabkan penyiasatan dibuat dan bagi maksud itu boleh menjalankan segala kuasa penyiasatan yang diperuntukkan di bawah Akta ini dan Kanun Tatacara Jenayah.

[28] Mahkamah ini berpendapat pegawai SPRM semasa menjalankan siasatan termasuk memohon reman boleh merujuk peruntukan s. 28 KTJ dan s. 117 KTJ. Peruntukan s. 49 Akta itu tidak mempunyai peruntukan khusus berkaitan jika siasatan tidak dapat dilengkapkan dalam tempoh 24 jam apakah prosedur yang perlu dipatuhi oleh pihak SPRM sebagaimana

peruntukan s. 117 KTJ. Mahkamah ini berpendapat Puan Majistret itu gagal memberikan tafsiran s. 49 Akta itu sebagaimana yang diperuntukkan di bawah s. 17A Akta Tafsiran 1948/1967 (Akta 1948/67). Bagi kemudahan rujukan diperturunkan peruntukan s. 17A Akta 1948/67 yang berbunyi seperti berikut:

> In the interpretation of a provision of an Act, a construction that would promote the purpose or object underlying the Act (whether that purpose or object is expressly stated in the Act or not) shall be preferred to a construction that would not promote that purpose or object.

[29] Mahkamah ini bersetuju dengan hujahan TPR yang terpelajar peruntukan s. 49 Akta itu perlulah ditafsirkan mengikut s. 17A Akta 1948/67 iaitu apakah objektif atau tujuan Akta itu digubal oleh Badan Parlimen. Mahkamah ini berkesempatan merujuk pemakaian s. 17A Akta 1948/67 sebagaimana yang dinyatakan dalam penghakiman kes *Datuk Seri Ahmad Said Hamdan & Ors v. Tan Boon Wah* [2010] 6 CLJ 142; [2010] 3 MLJ 193 di mana YA Ahmad Maarop HMR (pada ketika itu) ada menzahirkan pandangannya seperti berikut:

> [23] This bring us to s 17A of Act 388 which provides that in the interpretation of a provision of an Act, a construction that would promote the purpose or object underlying the Act (whether that purpose or object is expressly stated in the Act or not) shall be preferred to a construction that would not promote that purpose or object (see also *Tenaga National Bhd v. Ong See Tiong*). The purpose of the MACC Act can be gathered from the long title to the Act which is as follows:
>
> > An Act to provide for the establishment of the Malaysian Anti-Corruption Commission, to make further and better provisions for the prevention of corruption and for matters neccessary thereto and connected therewith.

[30] Mahkamah ini berpendapat pihak SPRM dalam menjalankan tugasnya untuk menyiasat pelaku rasuah mempunyai pilihan yang luas sebagaimana yang diperuntukkan di bawah s. 29(3) Akta itu, dalam keadaan peruntukan s. 49 Akta itu yang senyap dan tidak memperuntukkan prosedur jika siasatan tidak dapat dilengkapkan dalam tempoh 24 jam, mengambil pendekatan secara harfiah di bawah s. 17A Akta 1948/67, mengambil kira niat Badan Parlimen semasa menggubal Akta itu, pihak SPRM tidak terhad kepada peruntukan s. 49(2) Akta itu semata-mata. Sebaliknya, pihak SPRM boleh memohon reman di bawah s. 117 KTJ (Sila rujuk kes-kes *All Malayan Estates Staff Union v. Rajasegaran & Ors* [2006] 4 CLJ 195; [2006] 6 MLJ 97 dan *Yong Tshu Khin & Anor v. Dahan Cipta Sdn Bhd & Anor And Other Applications* [2021] 1 CLJ 631).

[31] Mahkamah ini berpendapat tiada peruntukan khusus di bawah s. 49 Akta itu berkaitan tahanan selepas 24 jam sebagaimana yang diperuntukkan di bawah s. 117 KTJ. Sehubungan itu, prinsip "*generalibus specialia derogant*" yang diputuskan dalam nas-nas duluan antaranya ialah *PP v. Chew Siew Luan* [1982] CLJ 354; [1982] CLJ (Rep) 285; [1982] 2 MLJ 119 tidak terpakai.

[32] Mahkamah ini turut menimbangkan peruntukan s. 49(2) Akta itu menggunakan perkataan "boleh". Badan Parlimen semasa menggubal peruntukan s. 49(2) Akta itu menggunakan perkataan "boleh". Bagi kemudahan rujukan diperturunkan peruntukan s. 49(2) Akta itu yang berbunyi seperti berikut:

> (2) Tiap-tiap orang yang ditangkap di bawah subseksyen (1) **boleh** dilepaskan daripada jagaan:
>
> (a) apabila dia mendepositkan apa-apa jumlah wang yang munasabah sebagaimana yang dikehendaki oleh seorang pegawai Suruhanjaya;
>
> (b) apabila dia menyempurnakan suatu bon, dengan atau tanpa penjamin, sebagaimana yang dikehendaki oleh seorang pegawai Suruhanjaya; atau
>
> (c) apabila dia mendepositkan apa-apa jumlah wang yang munasabah sebagaimana yang dikehendaki oleh seorang pegawai Suruhanjaya dan dia menyempurnakan suatu bon, dengan atau tanpa penjamin, sebagaimana yang dikehendaki oleh seorang pegawai Suruhanjaya.
>
> (penekanan ditambah)

[33] Mahkamah ini merujuk nas duluan yang memutuskan perkataan "boleh" bermaksud bukan mandatori atau wajib. Mahkamah ini merujuk kes *Sing Hoe Motor Co Ltd v. PP* [1968] 1 LNS 142; [1968] 2 MLJ 54 melibatkan tafsiran perkataan "may" bagi maksud peruntukan s. 92(4) Ordinan Lalulintas Jalan 1958 yang berbunyi seperti berikut:

> ... an order for the forfeiture of such vehicle may be made if it is proved to the satisfaction of the court that an offence against this section has been committed ...

[34] Mahkamah ini turut merujuk kes *PP v. Ong Ah Kau & Ors* [1975] 1 LNS 206; [1976] 2 MLJ 31 di mana perkataan "may" bagi maksud s. 29(1) Akta Lembaga Padi dan Beras Negara 1971 diputuskan oleh YA Syed Agil Barakbah ia tidak mandatori.

[35] Selanjutnya, mahkamah ini merujuk kes *Shrestha Sujan v. PP* [2021] 5 CLJ 162 di mana Mahkamah Rayuan memutuskan perkataan "may" bagi maksud peruntukan s. 293(1) KTJ bukan mandatori. YA Hadhariah Syed Ismail HMR berpendapat:

> [18] We agree with the DPP that the trial judge had considered relevant factors including the seriousness of the offence and the trend of sentencing. We also agree with the DPP that by virtue of the word "may" in s. 293(1) of the CPC, it is not mandatory for the trial judge to consider

A s. 293 before she passed the sentence. However, we took the view that the trial judge can still consider s. 293 and decide whether that section is applicable or not. If the trial judge says s. 293 is not applicable, she must state the reasons why it is not applicable. We find the failure of the trial judge to consider s. 293 to reduce the sentence notwithstanding the trend of sentencing based on the special facts of the case has caused injustice B to the appellant.

[36] Mahkamah ini turut menimbangkan sekiranya Badan Parlimen berniat untuk mewajibkan pihak SPRM mematuhi peruntukan s. 49(2) Akta itu, Badan Parlimen akan menggunakan perkataan "shall" dan bukannya "may". Nas duluan memutuskan perkataan "shall" membawa maksud mandatori C atau wajib. Nas-nas duluan ada memutuskan perkataan "shall" membawa maksud mandatori. Mahkamah ini berpendapat memadai merujuk kes *PP v. Yap Min Woie* [1995] 4 CLJ 692 di mana YA Mohamed Dzaiddin HMP memutuskan perkataan "shall" di bawah s. 12 dan s. 28 Akta Mahkamah Juvana 1947 membawa maksud mandatori. YA dalam penghakimannya D menyatakan:

> [2] Having regard to the powers of the Juvenile Court under the Juvenile Courts Act, and the powers conferred on the High Court by s. 40 of the Act, and particularly to the scope of s. 28 and proviso (a) thereto, the word "shall" appearing in ss. 12 and 28 of the Juvenile Courts Act is mandatory E in nature, and therefore, under s. 28, the order of detention of three years made by the Juvenile Court is mandatory which could not be varied by the appellate Court.

[37] Berbalik kepada kes semakan semasa, berbekalkan nas-nas duluan yang dirujuk sebelum ini mahkamah ini berpendapat peruntukan s. 49(2) F Akta itu bukan wajib atau mandatori terhadap pihak SPRM mengambil pendekatan untuk melepaskan OYDS dengan bon jaminan. Pihak SPRM jika keadaan kes memerlukan OYDS untuk ditahan bagi tujuan siasatan, tidak terikat untuk menggunakan peruntukan s. 49(2) Akta itu. Pihak SPRM dan juga pegawai SPRM mempunyai kuasa yang menyamai kuasa-kuasa polis G dalam menjalankan tugas-tugas yang diperuntukkan di dalam Akta itu. Peruntukan s. 10(5) Akta itu dengan jelas memberi jaminan berkaitan perkara ini. Peruntukan s. 10(5) Akta itu berbunyi seperti berikut:

> (5) Bagi mengelakkan keraguan, adalah diisytiharkan bahawa bagi maksud Akta ini, *seseorang pegawai Suruhanjaya hendaklah mempunyai segala kuasa* H *seorang pegawai polis tidak kira apa jua pangkatnya sebagaimana yang diperuntukkan di bawah Kanun Tatacara Jenayah [Akta 593] dan Akta Pendaftaran Penjenayah dan Orang-Orang Yang Tidak Diingini 1969 [Akta 7] dan kuasa itu adalah tambahan kepada kuasa yang diperuntukkan di bawah Akta ini dan bukan pengurangannya, tetapi sekiranya terdapat apa-apa ketidakselarasan atau percanggahan antara peruntukan Akta ini dengan* I *peruntukan Kanun Tatacara Jenayah, peruntukan Akta ini hendaklah mengatasi peruntukan Kanun* itu. (penekanan ditambah)

[38] Peruntukan s. 49(2) Akta itu tidak wajib atau mandatori pihak SPRM perlu memberikan bon jaminan kepada OYDS(1) dan OYDS(2). Pihak SPRM boleh memohon reman di bawah s. 117 Akta itu tanpa terlebih dahulu mengambil tindakan di bawah s. 49(2) Akta itu sebagaimana yang disarankan dalam kes *Temerloh*.

[39] Sebaik pihak SPRM mendapat maklumat berlakunya kesalahan rasuah termasuk kesalahan berjadual iaitu s. 471 Kanun itu, pegawai penyiasat perlu bertindak segera untuk melakukan siasatan terhadap OYDS(1) dan OYDS(2). Permohonan reman di bawah s. 117 KTJ membolehkan pihak SPRM menjalankan siasatan dengan mudah dan berkesan. Pihak SPRM mempunyai pilihan untuk tidak menggunakan peruntukan s. 49(2) Akta itu dalam kes semasa.

[40] Mahkamah ini merujuk kes *Datuk Seri Ahmad Said Hamdan & Ors* (*supra*) ada menekankan pentingnya siasatan kes rasuah diambil tindakan dengan segera. YA Ahmad Maarop HMR dalam penghakimannya menyatakan:

> [24] Under the law, the investigator is enjoined upon to unearth the crime and as soon as he receives the information about the crime, he is to proceed to the spot, ascertain the facts and circumstances of the case and arrest the suspected offender, collect the evidence relating to the commission of the offence, examine various persons including the accused, reduced their statements into writing, to search the places and take into possession the things considered necessary for the investigation and to be produced at the trial ...

[41] Mahkamah ini berpendapat pihak SPRM bergantung kepada jenis kesalahan dan fakta sesuatu kes, mempunyai budi bicara untuk menentukan sama ada OYDS(1) dan OYDS(2) perlu diberikan bon jaminan mengikut peruntukan s. 49(2) Akta itu atau pihak SPRM memohon reman di bawah s.117 KTJ sebaik tempoh 24 jam akan berakhir. Mahkamah ini sebelum ini telah memutuskan peruntukan s. 49(2) Akta itu bukannya mandatori atas alasan Badan Parlimen semasa menggubalnya memilih perkataan "boleh" (may) dan bukannya "shall".

[42] Semasa penghujahan yang dikemukakan oleh peguam OYDS(1) yang terpelajar dan peguam "*amicus curiae*" yang terpelajar ada menyentuh isu diari siasatan yang dikemukakan oleh pegawai SPRM tidak lengkap semasa permohonan reman OYDS(1) dan OYDS(2) di hadapan Puan Majistret. Mahkamah ini berpendapat isu ini akan disentuh di dalam forum yang lainnya.

Kesimpulan

[43] Berdasarkan alasan-alasan yang dihuraikan di atas, mahkamah ini berpendapat Puan Majistret itu semasa menolak permohonan reman OYDS(1) dan OYDS(2) hanya berdasarkan keputusan kes *Temerloh* tanpa menimbangkan kes *Ayar & Ors* (*supra*). Puan Majistret itu turut gagal memberi

tafsiran s. 49(2) Akta itu mengikuti tafsiran s. 17A Akta 1948/67 ia memberi kesan kepada pengabaian Akta itu digubal untuk membanteras kesalahan rasuah yang diamanahkan kepada SPRM. Puan Majistret gagal menghayati tiada peruntukan khusus berkaitan reman sebaik tempoh 24 jam berakhir diperuntukkan di bawah s. 49(2) Akta itu. Pihak SPRM mempunyai pilihan untuk memohon reman di bawah s. 117 KTJ tanpa bergantung kepada peruntukan s. 49(2) Akta itu. Peruntukan s. 29(3) Akta itu perlu dibaca bersama dengan peruntukan s. 49(2) Akta itu bagi mencapai maksud tafsiran s. 17A Akta 1948/67.

[44] Memandangkan OYDS(1) dan OYDS(2) telah dilepaskan sebaik permohonan reman oleh SPRM ditolak, kini telah menjadi perkara akademik. Mahkamah ini tidak berhasrat untuk mengeluarkan apa-apa perintah dalam permohonan semakan ini.